

Naar Sagen imidlertid nu skal bringes til Ende, da forekommer det mig, at det er en praktisk og hensigtsmæssig Fremgangsmaade at see at ramme en Ordning, som afhjælper de Mængder, som overhovedet have foranlediget, at Sagen er bleven sat i Bevægelse, og naar man kan ramme en Ordning, som afhjælper disse Mængder, da forekommer det mig, at man i det Mindste foreløbig kan slaae sig til No derved, hvorimod det efter min Mening ikke vilde være hensigtsmæssigt eller forstaaeligt, om man af denne Sags Fremkomst vilde tage Anledning til at see at bringe meer eller mindre fjernt liggende Forsøg paa en principiel Omordning af Retsvæsenet osv. i Udøvelse her, idet man derved udsætter sig for, at en Sag, hvis Afgjørelse det er praktisk vigtigt at fremme, bliver udført. Jeg sigter herved ikke saa meget til, hvad der er blevet bragt paa Bane i Dag, nemlig at ordne Skiftecommissionen paa en saadan Maade, at Forbindelsen mellem den og Hof- og Stadsretten ophæves — thi ihvorvel jeg endnu ganske vist vedkjender mig den Anskuelse, at det med Hensyn til Retten og Skiftecommissionen, men ikke for Personerne, er heldigere at vedligeholde Forbindelsen, saa har jeg dog meget godt kunnet tænke mig og kan meget godt forstaae de Anskuelser, der kunne bevæge fornuftige Mænd til at hylde en anden Mening; jeg sigter nærmest til det Forslag, der i forrige Session fremkom fra det da nedsatte Udvalg. Det skulde gjøre mig ondt, om et lignende Forslag ogsaa denne Gang skulde fremkomme, fordi det efter min Overbeviisning, hvis det vandt Stemningen for sig, vilde føre til, at Sagen heller ikke denne Gang kunde bringes til Ende. Jeg har navnlig det at indvende imod dette Forslag, at det, som jeg udtrykte mig for, søger at experimentere paa et Gebeet, der, som jeg haaber, snart, eller i alt Fald om, ikke mange Aar, vil komme til at ligge for til Behandling i sin store Almindelighed, og jeg troer ikke, at man bør søge stykkevis at bringe Sagen frem, forinden den i sin Heelhed er modent overveiet. Forøvrigt foreligger jo dette Forslag af Udvalgets Fleertal i forrige Session ikke for Diebliffet, og jeg kan derfor ikke gaae videre ind derpaa. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig,

Tfærhning: Det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke saa lidet har begrundet det Forslag, som han nu synes at ville slyde tilside; han har væsentlig indbrummet, at Mængden ved den nuværende Maade at vælge Skifteforretninger paa var den, at de Vedkommende veglede for hyppig, idet Forretningerne gik fra den Ene til den Anden, og det vilde han afhjælpe derved, at han forandrede 2 Aar til 4 Aar, men maatte det da ikke være hensigtsmæssigere, at man forandrede 2 Aar til 20 Aar; at man beholdt en stadig Retstilstand i den Henseende istedetfor at vegle hvert 4de Aar, efterat man var kommet til Erkjendelse af, at det at vegle hvert 2det Aar har været skadeligt? Det er et simpelt Regnestykke, og man maa derfor underordne sig Tallene. Det ærede Medlem har ogsaa i en anden Henseende, forekommer det mig, givet sin Støtte til, idetmindste har han ikke erklæret sig imod at gaae en anden Vej, idet han jo nemlig har indbrummet, at naar Sagen kom til en almindelig Overveielse, vilde det være sandsynligt, i alt Fald vilde det ikke være urimeligt, at man omtrent kom til at gaae i den Retning, som der tidligere var Spørgsmaal om, men han har nu forkastet det, fordi man endnu ikke vidste, hvorledes den almindelige Ordning vilde gaae for sig, fordi man, ved at gaae frem paa den Maade, vilde gjøre et Experiment; men hvad gjøre alle praktiske og fornuftige Mænd, naar der forestaaer dem at udføre en stor Gjærning, som de frygte for at gjøre urigtig? De experimentere med det Smaa, de forsøge først det, som ikke forarsager megen Ulempe; netop fordi der forestaaer store Retsforandringer her i Landet, er det vigtigt at gribe enhver Leilighed til at forsøge paa at finde Midler til at afhjælpe de Banstueligheder, som vilde være forbundne dermed, naar den hele Tilstand skal omordnes. Jeg kan ikke see Andet, end at dette netop maa bevæge Folkethinget til at betræde den samme Vej og forsøge, om den høitærede Justitsminister, som jo heller ikke synes uwillig dertil, vil gaae ind derpaa. Hvad mig angaaer, saa vil jeg, dersom Sagen ikke gaaer til et Udvalg, tillade mig heelt og holdent at fremsætte som Endringsforslag det Forslag, som fremkom fra Udvalgets Fleertal i forrige Session, saa vil